

[Ole Bjørn Kraft.]

de nuværende Forhold paa dette Omraade simpelt hen i det lange Løb vil være ufor- svarlige.

Alle disse Opgaver kan ikke løses med de nuværende Midler og kan ikke løses af Organisationerne selv. Der er derfor den allerbedste samfundsmæssige Begrundelse for en Millionbevilling til Idrætten. Det mest ligefremme vilde have været, om Staten gav den fornødne Bevilling — skal vi sige paa 4 Mill. Kr. om Aaret til denne Sag. 4 Mill. Kr. kan lyde af uhyre meget, men naar vi ser paa, hvad vi ofrer paa andre Omraader, og ofrer uden Tøven — Tinget har jo lige vedtaget en Forøgelse af Tilskuddet til de gamle paa 50 Mill. Kr. om Aaret, skønt de i Forvejen havde over 400 Mill. Kr.; selv om de to Ting ikke direkte kan sammenlignes, kaster dette Forhold dog et vist Lys over Spørgsmaalet —, er en Bevilling paa 4 Mill. Kr. til en sund Udvikling af Sport og Idræt her i Landet, til at give Sporten og Idrætten Betingelser for at blive en virkelig opbyggende Faktor i Ungdommens Uddannelse, i Virkeligheden et meget ringe Beløb, hvis der kan naas de gode Resultater, som man har Grund til at tro kan opnaas.

Vi vilde foretrække, at man gik den Vej at give en saadan Bevilling, og at det blev tilkendegivet fra Rigsdagens og Regeringens Side, at det blev en fortløbende Bevilling, og at den skulde gives paa de Betingelser, at Idrætten fortsatte fuldstændig frit i sin Udøvelse, saaledes at det ikke blev en Stats- idræt, der blev indført. Disse Ønsker har vi haft i mange, mange Aar; og de har faaet Støtte snart fra den ene snart fra den anden Side, og i skiftende Perioder har andre taget Sagen frem, men det hele er ikke blevet til noget. Det vilde det heller ikke blive denne Gang, og da vi mener, at Sagen maa løses nu, at Idrætten ikke kan vente læn- gere, vil mit Parti yde Tilslutning til Gennemførelsen af et Lovforslag om Tipning.

Det er selvfølgelig hos os fuldstændig som det er hos Venstre, Socialdemokraterne, det radikale Parti og alle de andre Partier, at det er ikke et Partistandpunkt — man kan ikke give nogen konservativ Begrundelse for at være Tilhænger af Tipning, lige saa lidt som man kan give en socialdemo- kratisk Begrundelse for at være det. —, og derfor vil Afstemningen, heldigvis og natur- ligvis, spalte Grupperne, men jeg tror at kunne sige, at et meget betydeligt Flertal i det konservative Parti vil yde Finansmini- steren Støtte til Gennemførelse af Lovfor- slaget.

Der er fremkommet mange Indvendinger af moralsk Karakter imod Lovforslaget. Jeg synes ikke, de er berettigede. Hvis man virkelig har den Opfattelse, at det er meget uheldigt, at Midlerne skal skaffes ved at der indgaas saadanne Væddemaal, maa man rejse en stor moralsk Agitation for at af- skaffe Statens Deltagelse i alt, hvad der har med Væddemaal og Spil at gøre. Men skif- tende Regeringer har indført Støtte til og Bevarelse af disse Ting. Og hvis der saa end- da ikke vilde finde Væddemaal, Tipning Sted uden dette Lovforslag! Men alle, der har blot det ringeste Kendskab til, hvorle- des Livet foregaar, ikke alene i Byerne men over hele Landet, ved, at der ikke er en Dag med Fodboldkamp, uden at der bliver væddet alle Vegne.

Paa Barberstuer og alle mulige Steder har Folk deres private Tipning i Gang, og jeg tror, den er meget mere uforsvarlig end et kontrolleret Væddemaal som dette. Det har ogsaa vist sig i Sverige, at efter at man har faaet Tipning der, er hele den Mørkeverden, som i Øjeblikket eksisterer hos os paa dette Omraade, forsvundet; man holder sig til den officielle Tipning, og det viser sig, at de Beløb, der anvendes der- til, paa ingen Maade kan staa Maal med, hvad der bruges i Biografteatrene.

Saa siger man, at det vil fremme Re- kordjageriet. Jeg vil ærligt tilstaa, at jeg aldeles ikke deler det Synspunkt, det ærede Medlem Hr. Thorkil Kristensen fremfører. Det er, som om dette at sætte Rekord i sig selv skulde være noget lavt, utiltalende og skadeligt. Jeg begriber det ikke. Naturlig- vis kan Rekordjageriet drives op til det urimelige — al Overdrivelse er jo urimelig. Vi ser, hvorledes det i visse Lande faar For- mer, som man maa vende sig imod, men al- mindelig sund Kappelstrid om, hvem der kan gøre en Ting bedst, hvem der kan naa det bedste Resultat uden at skade sin Fy- sik og sin Sundhed, kan jeg ikke se, der er noget som helst skadeligt i, tværtimod. Sport uden Kappelstrid kan aldrig blive Sport. Der er ogsaa noget sundt i, at der bliver sat et Maal, at de unge kan se: saa dygtig kan du blive; hvis du virkelig an- spænder dig og koncentrerer dig og sætter din Vilje ind paa det, kan du naa et saa smukt Resultat. Der maa være et eller andet Maal at stræbe imod, ellers bliver det hele fladt og almindeligt, og saa gaar Gni- stnen af Sporten. Man skal naturligvis passe paa, at det ikke overdrives, men det har der jo ikke været Tilbøjelighed til her i Landet. For øvrigt synes jeg slet ikke, dette Syns- punkt har noget at gøre med dette Lovfor-